

Kedves Tizenkettedikesek!

Négy éve még ti díszítettétek a termeket, folyosókat, ti gyűjtöttétek a virágokat és ti vártátok legjobban, hogy hazamehesetek. Most itt vagyunk újra, de ti álltok díszben, virágok, ajándékok között, és mi díszítjük a termeket, gyűjtjük a virágokat. Nektek szól a ballagási dal, értetek öltöztünk fel ünneplő ruhánkba és megteszünk mindent, hogy ez a ballagás emlékezetes, megható mégis vidám legyen. Nem is olyan rég még együtt élveztük a gondtalan diákélt adta örömeket, és ma itt vagytok előttünk, készen arra, hogy várjon rátok egy új világ. Egy új világ, egy új élet, melyben egy új ösvény nyílik meg előttetek. Reméljük, hogy sikerült elérni, hogy megforduljon a fejetekben: „Milyen jó lenne még csak tizenegyedikesnek lenni!”. Kívánjuk nektek, hogy ezen az ösvényen – a nagy betűs Élet útján- bölcsen kiigazodjatok, s őrizzétek meg az ifjúság három nagy ajándékát: az értelmet, a szépséget és a mosolyt. Az iskola falai között eltöltött nyolc év alatt éretlen kamaszokból gondolkodó, fiatal felnőtteké váltatok. Hogy felnőttek-e a nagy feladatra, meg tudtok-e felelni a kihívásoknak, s hogy kaptatok-e elég hitet, megerősítést, szeretetet ahhoz, hogy mindenkor meg tudjátok állni a helyeteket? Erre a sok-sok kérdésre, mind a saját szívetekben találtok választ, és biznotok kell abban, hogy a legtöbb kérdésre a válasz egy egyszerű igen lesz

Most eljött a pillanat, mikor itt hagytok minket és kiléptek a nagybetűs Életbe és – ahogy az mondani szokás- talán sosem néztek vissza. Mától egyre inkább csak magatokra kell támaszkodnotok, új akadályokat kell átlépnetek, és lesz nehezebb feladatotok is mint egy kémia dolgozat megírása legalább kettesre. Mostantól nem vesz körül iskolánk szeretete, tanáraink féltő tekintete. Mindig máshová kerülünk, s mikor már megszoknánk és megszeretnénk új helyünket, újból mennünk kell. Nyolc éve még kis gólyák voltatok és nektek kellett végig csinálni a kínos, ám visszagondolva kacagtató feladatokat. Most ballagtok. Remélem majd csak a szép emlékek maradnak meg emlékezetetekben, és

örömmel néztek vissza régi iskolátokra és sosem felejtitek el, honnan indultatok és mennyi mindent megtettetek azért, hogy eljussatok idáig. Ez az út talán nem volt mindig egyszerű, hiszen ez az időszak kemény küzdelmekből, sikerekből, kudarcokból, sok szívhez szóló élményből, felejthetetlen órából és néhány kevésbé kellemes percből is állt.

Kívánjuk nektek, hogy az itt szerzett tudást, az itt gyűjtött tapasztalatokat tovább vigyétek leendő iskoláitokba, s gyűjtsetek hozzá még többet. Sok sikert kívánunk az érettségihez és az azt követő időszakhoz!

2007. május